

Internal Regulations

Indledning

Samtlige underskrivere af nærværende aftale har indgået denne ud fra følgende betragtninger:

(1) I 1949 sendte arbejdsgruppen "The Working Party on Road Transport of the Inland Transport Committee of the Economic Commission for Europe of the United Nations" en betænkning til medlemslandenes regeringer om at forsikringsselskaber, som dækkede risici ved motoransvar, skulle indgå aftaler med henblik på at udarbejde ensartede og praktiske bestemmelser, som ville sikre, at forsikringstagerne var tilstrækkeligt forsikrede, når de besøgte lande, hvor ansvarsforsikring for motorkøretøjer var lovpligtig.

(2) Betænkningen konkluderede, at målet bedst kunne nås ved at indføre et ensartet forsikringsdokument, som fastsatte de grundlæggende principper i de aftaler, som samtlige forsikringsselskaber i medlemslandene skulle indgå.

(3) Aftalen mellem bureauerne, som blev vedtaget i november 1951 af repræsentanter for forsikringsselskaberne i de medlemslande, som på daværende tidspunkt havde reageret positivt på anmodningen, dannede grundlag for relationerne mellem disse forsikringsselskaber.

(4)

(a) Formålet med aftalen, kendt som grønkortordningen, var at lette international kørsel med motorkøretøjer ved at muliggøre, at ansvarsforsikring for motorkøretøjer opfyldte betingelserne gældende i besøgslandet, og i tilfælde af uheld at kunne garantere erstatning til skadelidte i overensstemmelse med skadelandets nationale lovgivning.

(b) Det internationale forsikringsbevis (det grønne kort), som er officielt anerkendt af myndighederne i de lande, som har vedtaget United Nations Recommendation, er i ethvert besøgt land bevis for gyldig ansvarsforsikring for så vidt angår det køretøj, som står beskrevet deri.

(c) I hvert deltagende land er der oprettet et nationalt og officielt godkendt bureau med henblik på at stille tosidet garanti overfor:

- regeringen - for at det udenlandske forsikringsselskab vil overholde landets lovgivning og kompensere skadelidte i overensstemmelse hermed
- bureauet i det besøgte land - for at motoransvarsforsikringsselskabet for det køretøj, der er involveret i uheldet, er indforstået med dets forpligtelser iht. den internationale aftale

(d) Som resultat af dette almennyttige tosidige mandat er det pålagt hvert enkelt bureau at have sin egen uafhængige finansielle struktur baseret på fælles forpligtelser gældende for de forsikringsselskaber, som opererer på det nationale marked, og som er bemyndiget til at sælge lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer, hvilket gør bureauet i stand til at leve op til forpligtelserne i de internationale aftaler bureauerne imellem.

(5)

(a) For yderligere at lette international trafik har nogle lande valgt at afskaffe kontrol af det grønne kort ved grænsen i medfør af aftaler indgået mellem de respektive bureauer, hvor dækningsgarantien er baseret på køretøjets registreringsnummer.

(b) Via Direktiv af 24. april 1972 (72/166/EF) foreslog Rådet for den Europæiske Union bureauerne i medlemslandene at indgå en sådan aftale, dengang kendt som "the Supplementary Inter-Bureaux Agreement", som blev underskrevet 16. oktober 1972.

(c) Efterfølgende aftaler baseret på samme principper tillod bureauer fra andre lande at blive medlemmer; disse aftaler blev derpå samlet i ét dokument under navnet "The Multilateral Guarantee Agreement", som blev underskrevet 15. marts 1991.

(d) Da det nu er hensigtsmæssigt at indarbejde samtlige bestemmelser, som regulerer forholdet bureauerne imellem, i ét enkelt dokument, har Council of Bureaux ved generalforsamlingen i Rethymnon på Kreta d. 30. maj 2002 vedtaget dokumentet og kaldt det "Internal Regulations".

(e) Generalforsamlingen d. 29. maj 2008 i Lissabon, Portugal ratificerede de opdateringer, der var til Internal Regulations i medfør af implementeringen af det 5. motorkøretøjsdirektiv (direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005).

AFSNIT I - GENERELLE REGLER (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)

Artikel 1 - Formål

Formålet med Internal Regulations er at regulere de gensidige relationer mellem de nationale motorkøretøjsbureauer og dermed håndhæve bestemmelserne i Betænkning nr. 5 vedtaget d. 25. januar 1949 af The Working Party on Road Transport of the Inland Transport Committee of the Economic Commission for Europe of the United Nations. Denne blev afløst af tillæg 1 til "The Revised Consolidated Resolution on the Facilitation of Road Transport (R.E. 4) vedtaget i dens nuværende version, herefter kaldet "Betænkning nr. 5", af the Inland Transport Committee ved den 66. møde, som blev afholdt fra 17. – 19. februar 2004.

Artikel 2 - Definitioner

For så vidt angår denne aftale skal følgende ord og vendinger have den betydning de nedenfor er tillagt og ingen anden:

2.1 "Nationalt motorkøretøjsbureau" (herefter: bureau) betyder den professionelle organisation, som er medlem af Council of Bureaux og stiftet i det land, hvor det er etableret iht. Betænkning nr. 5.

2.2 "Forsikringselskab" betyder ethvert foretagende, som er bemyndiget til at sælge lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

2.3 "Medlem" betyder ethvert forsikringselskab, som er medlem af et bureau.

2.4 "Handlingspartner" betyder et forsikringselskab eller en anden person udpeget af et eller flere forsikringselskaber og godkendt af bureauet i det medlemsland hvor selskabet/personen er etableret. Handlingspartneren har til opgave at behandle og betale krav opstået i forbindelse med uheld i eget land og som involverer et køretøj forsikret i forsikringselskabet/forsikringselskaberne, som har udpeget handlingspartneren.

2.5 "Køretøj" betyder ethvert motorkøretøj, som er beregnet til anvendelse på land, drevet af mekanisk kraft og som ikke kører på skinner, samt trailere, hvad enten de er tilkoblet eller ej. Det er en forudsætning, at køretøjet/traileren er underlagt lovpligtig forsikring i det land, hvor det/den benyttes.

2.6 "Uheld" betyder enhver hændelse, som forårsager tab eller skader, som iht. til skadelandets lovgivning falder ind under anvendelsesområdet for lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

2.7 "Skadelidte" betyder enhver person, som er berettiget til at kræve erstatning vedrørende tab eller skader forvoldt af et motorkøretøj.

2.8 "Krav" betyder et eller flere krav, som er fremsat af en skadelidt og som er opstået i forbindelse med uheldet.

2.9 "Forsikringspolice" betyder en kontrakt for lovpligtig forsikring udstedt af et medlem og som dækker civilretligt ansvar ved brug af motorkøretøjer.

2.10 "Forsikringstager" betyder enhver person, hvis ansvar overfor tredjemand er dækket af en forsikringspolice.

2.11 "Grønt kort" betyder det internationale motorkøretøjsforsikringsbevis, som er tilpasset en af de modeller, der er godkendt af Council of Bureaux

2.12 "Council of Bureaux" betyder det organ, som samtlige bureauer skal være medlem af, og som er ansvarlig for administrationen og driften af det internationale system for motoransvarsforsikring (kendt som Grønkortordningen).

Artikel 3 - Skadebehandling

3.1 Når et bureau modtager underretning om et uheld i dets territorium hvor et udenlandsk køretøj er involveret, skal bureauet, uden først at afvente modtagelsen af et formelt krav, undersøge de nærmere uheldsomstændigheder. Bureauet skal hurtigst muligt underrette forsikringselskabet, som har udstedt det grønne kort eller forsikringspolicen, eller, hvis det er aktuelt, det pågældende bureau, om uheldet. Undladelse heraf skal dog ikke komme bureauet til skade.

Hvis bureauet via dets undersøgelser får identificeret forsikringselskabet for det udenlandske køretøj, og pågældende selskab har udpeget og fået godkendt en handlingspartner i

overensstemmelse med bestemmelserne i Artikel 4, skal bureauet straks videresende disse oplysninger til handlingpartneren til videre behandling.

3.2 Ved modtagelsen af et krav vedrørende et uheld opstået som nævnt ovenfor, og hvor en handlingspartner er udpeget, skal bureauet straks videresende kravet til handlingpartneren, så denne kan behandle og tage stilling til kravet i overensstemmelse med bestemmelserne i Artikel 4. Hvis der ikke er udpeget en handlingspartner, skal bureauet straks underrette forsikringsselskabet som har udstedt det grønne kort eller forsikringspolice, eller, hvis det er aktuelt, det pågældende bureau, om, at det har modtaget et krav og vil behandle dette, eller at det videresender kravet til behandling hos en agent, hvis identitet ligeledes skal oplyses.

3.3 Bureauet er bemyndiget til at indgå frivillige forlig eller modtage forkyndelse af udenretlige tilsigelser eller indenretlige stævninger, som forventes at udløse erstatningsudbetaling.

3.4 Bureauet skal behandle alle krav med fuld autonomi og i overensstemmelse med skadelandets lovgivning hvad angår ansvar, erstatning til skadelidte og lovpligtig forsikring, og i forsikringsselskabet, som udstedte det grønne kort eller forsikringspolice, eller, såfremt det er aktuelt, det pågældende bureaus, bedste interesse.

Alene bureauet besidder kompetencen til at fortolke skadelandets lovgivning (også når der henvises til et andet lands lovgivning) samt til at tage stilling til kravet. Med forbehold for sidstnævnte bestemmelse skal bureauet ved udtrykkelig forespørgsel herom informere forsikringsselskabet eller bureauet, før den endelige afgørelse foretages.

3.5 Når det forventede erstatningsbeløb overstiger de betingelser eller den beløbsgrænse, der er fastsat for lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer i skadelandet, men fortsat er dækket af forsikringspolice, skal bureauet rådføre sig med forsikringsselskabet for så vidt angår den del af erstatningsbeløbet, som overstiger beløbsgrænsen. Forsikringsselskabets samtykke er ikke påkrævet, hvis gældende lovgivning forpligter bureauet til at tage hensyn til de kontraktmæssige garantier, som måtte overstige sådanne beløbsgrænser og betingelser, der er fastsat for lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer i skadelandet.

3.6 Bureauet i skadelandet må ikke på egen hånd, eller uden skriftligt samtykke fra forsikringsselskabet eller det pågældende bureau, overdrage behandlingen af kravet til en agent, som via en kontraktuel forpligtelse har en finansiel interesse i kravet. Hvis bureauet gør dette uden et sådant samtykke, begrænses retten til refusion til halvdelen af det udlæg, som ellers skulle have været refunderet.

Artikel 4 - Handlingpartnere

4.1 Med forbehold for eventuelle aftaler mellem et bureau og andre bureauer og/eller nationale juridiske eller lovmæssige bestemmelser, skal hvert bureau fastsætte betingelserne under hvilke det godkender, afviser eller tilbagetrækker godkendelse af handlingpartnere, der er etableret i det land, hvor bureauet har kompetence.

Dog skal godkendelse af en handlingspartner gives automatisk, når et andet bureau på vegne af dets medlem anmoder herom under forudsætning af, at den valgte handlingspartner er godkendt til at drive forsikringsvirksomhed indenfor området ansvarsforsikring for motorkøretøjer.

4.2 Ved modtagelsen af en sådan anmodning forpligter bureauerne i EØS-medlemslandene sig til at godkende det valgte selskab som handlingspartner, når selskabet samtidig er valgt som skaderepræsentant for forsikringsselskabet i det andet medlemsland i medfør af Direktiv 2009/103/EF. Denne godkendelse kan ikke trækkes tilbage så længe den pågældende handlingspartner samtidig fungerer som skaderepræsentant under nævnte direktiv, medmindre handlingspartneren groft misligholder dets forpligtelser i henhold til denne artikel.

4.3 Alene bureauet er bemyndiget til, på foranledning af et af sine medlemmer, at sende en anmodning om godkendelse af en handlingspartner til et andet bureau. Anmodningen skal sendes pr. fax eller e-mail med vedlagt bevis på, at den udpegede handlingspartner accepterer udpegningen.

Bureauet skal godkende eller afvise anmodningen indenfor en periode på 3 måneder fra modtagelsen af denne og skal oplyse bureauet, som sendte anmodningen, samt handlingspartneren om dets beslutning samt ikrafttrædelsesdato. Hvis intet svar modtages, antages det, at godkendelse er givet, og aftalen træder i kraft på periodens udløbsdato.

4.4 I forbindelse med uheld i handlingspartnerens land, som involverer køretøjer, der er forsikret i det forsikringsselskab, som har udpeget handlingspartneren, skal handlingspartneren – på vegne af bureauet, som har godkendt denne og på vegne af det forsikringsselskab, som anmodede om dens accept - behandle alle krav i overensstemmelse med skadelandets gældende lovgivning for så vidt angår ansvar, erstatning til skadelidte og lovpligtig motorforsikring.

Når en forventet erstatning overstiger de betingelser eller den beløbsgrænse, som er fastsat i skadelandets lovgivning om lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer, men fortsat er dækket af forsikringspolisen, skal handlingspartneren rette sig efter bestemmelserne i Artikel 3.5.

4.5 Det bureau, som har godkendt handlingspartneren, anerkender at denne er suverænt ansvarlig for behandling af og stillingtagen til krav i bureauets navn og på vegne af det forsikringsselskab, som udpegede handlingspartneren. Bureauet skal oplyse skadelidte parter herom og videresende alle oplysninger, der vedrører kravet, til handlingspartneren. Dog kan bureauet til enhver tid og uden at redegøre herfor overtage behandlingen af sagen fra handlingspartneren.

4.6 Hvis bureauet, som har godkendt handlingspartneren, skal betale erstatning til skadelidte – uanset årsagen – i stedet for handlingspartneren, skal bureauet modtage refusion direkte fra det bureau, som sendte anmodningen om handlingaftalen, i overensstemmelse med bestemmelserne i Artikel 5.

4.7 Med forbehold for bestemmelserne i Artikel 4.4 kan handlingspartneren og forsikringsselskabet, som udpegede denne, frit indgå aftale om betingelserne for refusion af beløb

udbetalt til skadelidte parter samt beregningsmetoden for det handlinggebyr, der betales. En sådan aftale kan dog ikke gøres gældende over for bureauet.

4.8 Hvis en handlingspartner ikke er i stand til at opnå refusion for de udlæg, der er udbetalt på vegne af det forsikringselskab, som udpegede handlingpartneren i overensstemmelse med betingelserne i Artikel 4.4, skal denne refunderes af det bureau, som godkendte aftalen, når samtlige følgende betingelser er opfyldt:

4.8.1 Inden for en periode på minimum 6 og maksimum 9 måneder fra den dato, hvor handlingpartneren sendte sin første opkrævning til forsikringselskabet, som udpegede handlingpartneren, skal handlingpartneren informere bureauet om den manglende betaling og anmode om refusion fra bureauet.

4.8.2 I tillæg til anmodningen som nævnt i Artikel 4.8.1, og for at kunne modtage refusion fra bureauet som godkendte handlingpartneren, skal handlingpartneren forsyne nævnte bureau med følgende dokumentation:

- i. Bevis på at skadelidte - hvad angår det anmodede beløb – har modtaget erstatning, før opkrævningen er sendt til forsikringselskabet, som udpegede handlingpartneren;
- ii. dokumentation på, at handlingpartneren er berettiget til at behandle sagen på vegne af forsikringselskabet (indeholdende forsikringselskabets dækningsbekræftelse på det pågældende køretøj);
- iii. Kopi af kravet om refusion sendt fra handlingpartneren til det forsikringselskab, som udpegede handlingpartneren;
- iv. Kopi af mindst én rykker for betaling sendt af handlingpartneren til det forsikringselskab, der udpegede handlingpartneren, som er sendt mindst én måned før anmodning finder sted til det bureau, der godkendte handlingpartneren.

Refusion til handlingpartneren fra det bureau, som godkendte denne, skal begrænse sig til summerne som nævnt i Artikel 5.1.1 og 5.1.2 og skal **hverken** inkludere et handlinggebyr som nævnt i Artikel 5.1.3 **eller** et handlinggebyr, som er aftalt mellem handlingpartneren og det forsikringselskab, som udpegede handlingpartneren **eller** morarenter som nævnt i Artikel 5.2, **eller** morarenter, som er aftalt mellem handlingpartneren og det forsikringselskab, der udpegede handlingpartneren.

4.9 Når et bureau modtager underretning om, at et af dets medlemmer ønsker at afslutte samarbejdet med sin handlingspartner, skal dette bureau straks informere det bureau, som godkendte aftalen. Sidstnævnte bureau har ret til egenhændigt at fastsætte datoen for aftalens ophør.

Såfremt forsikringselskabet ønsker at udpege en ny handlingspartner i henhold til Artikel 4, skal bureauet, der skal godkende handlingpartneren, særligt tage følgende i betragtning:

- i. Antallet af ubetalte krav om refusion sendt fra handlingpartneren til forsikringselskabet, de beløb, der nævnes i disse krav, samt hvor længe de har været udestående og/eller
- ii. Måden, hvorpå handlingpartneren og det forsikringselskab, som udpegede handlingpartneren, har efterlevet Artikel 4.4.

Når et bureau, som har godkendt en handlingpartner, beslutter at trække godkendelsen tilbage eller modtager meddelelse om, at handlingpartneren ønsker at godkendelsen tilbagetrækkes, skal dette bureau straks informere det bureau, som fremsendte anmodningen om handlingaftalen herom. Førstnævnte bureau skal ligeledes informere det andet bureau om datoen for aftalens ophør.

Artikel 5 - Betingelser for refusion

5.1 Når et bureau eller den agent, bureauet har udpeget til formålet, har taget stilling til alle krav vedrørende det samme uheld, skal det, indenfor en periode på maksimalt et år fra den dato, hvor den sidste betaling til skadelidte har fundet sted, sende en anmodning om refusion, pr. fax eller e-mail, til medlemmet af det bureau, der har udstedt det grønne kort eller forsikringspoliceen eller, hvis det er aktuelt, til dette bureau. Anmodningen om refusion skal specificere følgende:

5.1.1 de beløb, der er udbetalt som erstatning til skadelidte i henhold til enten et forlig eller en retskendelse;

5.1.2 de beløb, der er udbetalt for eksterne tjenesteydelser under behandling og stillingtagen til hvert enkelt krav, og alle udgifter, der specifikt er afholdt i forbindelse med en retssag, som ville være blevet udbetalt ved lignende omstændigheder af et forsikringselskab i skadelandet.

5.1.3 Et handlinggebyr til dækning af alle øvrige udgifter beregnet i henhold til de regler, der er godkendt af Council of Bureaux.

Når krav vedrørende det samme uheld bestrides, således at der ikke udbetales erstatning, kan de beløb, der nævnes i Artikel 5.1.2 ovenfor, samt det minimumhandlinggebyr, som er fastsat af Council of Bureaux i overensstemmelse med Artikel 5.1.3 ovenfor, opkræves.

5.2 Kravet om refusion skal angive: at de forfaldne beløb skal betales omkostningsfrit i modtagerens land og i modtagerens nationale valuta inden for en periode på to måneder fra datoen for fremsættelse af refusionskravet, og at når denne periode udløber, forrentes beløbet automatisk med 12 % p.a. fra datoen for refusionskravets fremsættelse og indtil beløbet er indgået på modtagerens bankkonto. Hvis kravet om refusion resulterer i et garantikald iht. Artikel 6, skal renter påløbe indtil datoen for garantikaldet.

Kravet om refusion kan også angive, at beløb, der fremstår i en national valuta, kan betales i euro, til den kurs, der var gældende i kravstillerens land på datoen for fremsættelse af kravet.

5.3 Et krav om refusion må under ingen omstændigheder indeholde betaling af bøder, kaution eller andre økonomiske bøder, som en forsikringstager er blevet pålagt, og som ikke er dækket af en motoransvarsforsikring i forbindelse med anvendelse af motorkøretøjer i skadelandet.

5.4 Dokumentation for kravet, herunder bevis for, at erstatning er blevet udbetalt til skadelidte, skal på forlangende sendes straks; dog må refusion ikke tilbageholdes mens dokumentationen afventes.

5.5 Der kan kræves refusion af alle beløb som nævnt i Artikel 5.1.1 og 5.1.2 ovenfor i overensstemmelse med de betingelser, der er anført i denne Artikel, uanset om bureauet har taget stilling til alle krav, der hidrører fra samme uheld. Handlinggebyret som nævnt i Artikel 5.1.3 ovenfor kan også opkræves, hvis refusionskravets hovedstol overstiger det beløb, der er fastsat af Council of Bureaux.

5.6 Hvis et krav genoptages, eller hvis der fremsættes yderligere krav i forbindelse med samme uheld efter et refusionskrav er opfyldt, skal et eventuelt handlinggebyr beregnes i overensstemmelse med de bestemmelser, der er gældende på det tidspunkt, hvor kravet om refusion vedrørende det genoptagede krav eller det yderligere krav fremsættes.

5.7 Hvis uheldet ikke medfører fremsættelse af noget krav, kan der ikke kræves handlinggebyr.

Artikel 6 - Garantistillerens forpligtelser

6.1 Hvert bureau skal stille garanti for, at dets medlemmer refunderer beløb, der i overensstemmelse med bestemmelserne i Artikel 5 kræves betalt af bureauet i skadelandet eller af den agent, bureauet har udpeget til formålet.

Hvis et medlem ikke refunderer det skyldige beløb indenfor den periode på to måneder, der fastsættes i Artikel 5, skal medlemmets bureau selv foretage refusionen i overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes herunder, når bureauet modtager et garantikald fra skadelandets bureau eller fra den agent, bureauet har udpeget til formålet.

Det bureau, der står som garant, skal betale beløbet, dvs. beløbet i refusionskravet iht. Artikel 5, samt morarenter på 12 % p.a. påløbet indtil garantikaldets udstedelse, inden for en periode på én måned. Når denne periode udløber, forrentes det skyldige beløb automatisk med 12 % p.a. beregnet fra datoen for garantikaldet til beløbet er indgået på modtagerens bankkonto.

Garantikaldet skal sendes pr. fax eller e-mail inden for en periode på 12 måneder fra datoen for afsendelse af refusionskravet i henhold til Artikel 5. Når denne periode udløber og uden præjudice for eventuelle morarenter, som det garanterende bureau er pligtig at betale, er det garanterende bureau kun pligtig at betale det beløb, som kræves af dets medlem plus 12 måneders renter beregnet til 12 % p.a.

Et garantikald er ikke gyldigt, hvis det er udstedt mere end to år efter at kravet om refusion er afsendt.

6.2 Hvert bureau skal stille garanti for, at dets medlemmer refunderer ethvert beløb refunderet af et bureau til en handlingspartner i overensstemmelse med Artikel 4.8.

Efter at have refunderet handlingpartneren skal bureauet, som har godkendt handlingpartneren, sende et garantikald til det bureau, som pågældende forsikringselskab er medlem af.

Et sådant garantikald skal overholde bestemmelserne i Artikel 4.8 og skal udstedes i henhold til de praktiske betingelser, som er vedtaget på Generalforsamlingen, senest inden for 12 måneder fra den dato, hvor handlingpartneren sendte kravet om refusion til forsikringselskabet, som udpegede handlingpartneren. Alle resterende betingelser under Artikel 6.1 skal gælde for dette garantikald.

6.3 Hvert bureau skal stille garanti for, at dets medlemmer instruerer deres udpegede handling partnere i at tage stilling til kravene i overensstemmelse med bestemmelserne i første afsnit af Artikel 4.4 ovenfor, og at medlemmerne sender samtlige dokumenter vedrørende alle krav, som er fremsat over for dem, til handlingpartnerne eller til skadelandets bureau.

AFSNIT II – SÆRLIGE REGLER FOR KONTRAKTMÆSSIGE FORHOLD MELLEML BUREAUER BASERET PÅ DET GRØNNE KORT (VALGFRI BESTEMMELSER)

Bestemmelserne i dette afsnit gælder i tilfælde, hvor kontraktmæssige forhold mellem bureauer er baseret på det grønne kort.

Artikel 7 - Udstedelse og udlevering af grønne kort

7.1 Hvert bureau er ansvarlig for trykning af sine grønne kort eller kan bemyndige sine medlemmer til at trykke dem.

7.2 Hvert bureau bemyndiger sine medlemmer til udelukkende at udstede grønne kort til deres forsikringstagere til køretøjer, der er indregistreret i lande, for hvilke bureauet er kompetent.

7.3 Alle medlemmer kan fra deres bureauer få bemyndigelse til at udstede grønne kort til deres forsikringstagere i et hvilket som helst land, der ikke har et bureau, under forudsætning af at medlemmet er etableret i dette land. Denne mulighed begrænser sig til køretøjer, der er registreret i det pågældende land.

7.4 Alle grønne kort anses for at være gyldige i mindst 15 dage fra begyndelsesdatoen for gyldighedsperioden. Hvis et grønt kort udstedes for en kortere periode, skal bureauet, der har bemyndiget udstedelsen af det grønne kort, garantere dækning overfor bureauerne i de lande, hvor kortet er gyldigt, i en periode på 15 dage fra begyndelsesdatoen.

7.5 Hvis en aftale indgået mellem to bureauer ophæves i henhold til Artikel 16.3.5, betragtes alle grønne kort udstedt i disse bureauers navne til brug i deres respektive territorier for ugyldige, så snart ophævelsen træder i kraft.

7.6 Hvis en aftale ophæves eller sættes i bero i henhold til Artikel 16.3.6, skal den resterende gyldighedsperiode for de grønne kort, der er udstedt i disse bureaux navne til brug i deres respektive territorier, fastsættes af Council of Bureaux.

Artikel 8 - Bekræftelse af det grønne korts gyldighed

Enhver anmodning, der er sendt til et andet bureau pr. fax eller e-mail fra bureauet i skadelandet eller fra den udpegede agent vedrørende bekræftelse af gyldigheden af et identificeret grønt kort skal besvares endeligt inden for 6 uger. Hvis der ikke foreligger noget svar ved udløbet af denne periode, anses det grønne kort for at være gyldigt.

Artikel 9 - Falske, uautoriserede eller ulovligt ændrede grønne kort

Ethvert grønt kort, der fremvises i et land, hvor det er gyldigt, og som foregiver at være udstedt med bemyndigelse fra et bureau, er dækket under dette bureaux garanti, også selvom det er falsk, uautoriseret eller ulovligt ændret.

Bureauets garanti gælder dog ikke i tilfælde, hvor det grønne kort omhandler et køretøj, som ikke er lovligt indregistreret i bureauets land, med undtagelse af omstændighederne fastsat i Artikel 7.3.

AFSNIT III - SÆRLIGE REGLER FOR KONTRAKTMÆSSIGE FORHOLD MELLEM BUREAUER, DER ER BASERET PÅ ANTAGET FORSIKRINGSDÆKNING (VALGFRI BESTEMMELSER)

Bestemmelserne i dette afsnit gælder i tilfælde, hvor forbindelsen mellem bureauer er baseret på antaget forsikringsdækning, dog med visse undtagelser.

Artikel 10 - Bureauernes forpligtelser

De bureauer, for hvilke bestemmelserne i dette afsnit gælder, skal, på fuldt gensidigt grundlag, garantere refusion af beløb, der er skyldige i henhold til dette Regulativ, og som hidrører fra uheld, der involverer et køretøj, der er normalt hjemmehørende i det land, der ligger under hvert enkelt bureaux kompetence, uanset om køretøjet er forsikret eller ej.

Artikel 11 - Begrebet "normalt hjemmehørende"

11.1 Det land, i hvilket køretøjet er normalt hjemmehørende, afgøres på grundlag af et af følgende kriterier:

11.1.1 køretøjet anses for hjemmehørende i det medlemsland, hvis nummerplader køretøjet er forsynet med, uanset om disse er permanente eller midlertidige;

11.1.2 i tilfælde, hvor typen af køretøj ikke er registreringspligtig, men køretøjet er forsynet med en forsikringsnummerplade eller et kendetegn, der er analogt med landets nummerplader, anses køretøjet for hjemmehørende i det land, hvor forsikringsnummerpladen eller kendetegnet er udstedt;

11.1.3 hvor visse typer køretøjer ikke kræves forsynet med hverken nummerplader, forsikringsnummerplader eller kendetegn, anses køretøjet for hjemmehørende i det land, hvor brugeren af køretøjet er bosiddende.

11.2 Hvis et køretøj, der kræves forsynet med nummerplader, ikke er forsynet med nummerplader, eller er forsynet med en nummerplade, der ikke stemmer overens med eller ikke længere stemmer overens med køretøjet, har været involveret i et uheld, anses køretøjet for normalt hjemmehørende i skadelandet for så vidt angår eventuelle krav, der måtte blive fremsat i forbindelse med uheldet.

Artikel 12 - Undtagelser

Bestemmelserne i dette afsnit gælder ikke for:

12.1 køretøjer, der er registreret i andre lande end de lande, hvor bureauerne, der er omfattet af bestemmelserne i dette afsnit, er etableret, og for hvilke et grønt kort er blevet udleveret af et medlem af et af disse bureauer. Hvis et uheld involverer et køretøj, for hvilket et grønt kort er blevet udstedt, skal de involverede bureauer handle i henhold til reglerne i Afsnit II.

12.2 køretøjer tilhørende visse personer, hvis det land, som køretøjerne er registreret i, har udpeget en myndighed eller et organ i de andre lande, som er ansvarlig for at udbetale erstatning til skadelidte i overensstemmelse med de forhold, der gælder i skadelandet;

12.3 visse typer køretøjer eller visse køretøjer forsynet med særlige nummerplader, som hvert medlemsland fastsætter på en liste og videreformidler til de andre medlemslande samt Europakommissionen.

Listen af køretøjer, som der henvises til under Artikel 12.2 og Artikel 12.3, såvel som listen over myndigheder eller organer udpeget i de andre lande, skal udarbejdes af hvert land og videreformidles til Council of Bureaux af bureauet i dette land.

Artikel 13 - Bekræftelse af det land, hvor køretøjet er normalt hjemmehørende

Enhver anmodning om bekræftelse af det land, hvor et køretøj er normalt hjemmehørende, der sendes pr. fax eller e-mail til et bureau fra bureauet i skadelandet eller fra dets udpegede agent skal besvares endeligt inden for 6 uger. Hvis der ikke er modtaget noget svar ved udgangen af denne periode, anses mangel på svar for at være bekræftelse på, at køretøjet er normalt hjemmehørende i det bureaus land.

Artikel 14 - Garantiens varighed

Bureauer kan begrænse varigheden af den påkrævede garanti i henhold til Artikel 10 for alle køretøjer på grundlag af gensidige aftaler indgået med andre bureauer og videreformidlet til Council of Bureaux.

Artikel 15 - Unilateral anvendelse af garantiordningen på grundlag af antaget forsikringsdækning

Med forbehold for lovbestemmelser, som er uforenelige hermed, kan bureauer indgå aftaler om unilateral anvendelse af dette afsnit i forbindelse med deres bilaterale forbindelser.

AFSNIT IV - REGLER FOR AFTALER INDGÅET MELLEM NATIONALE MOTORKØRETØJSBUREAUER (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)

Artikel 16 - Bilaterale aftaler – betingelser

16.1 Bureauer kan indbyrdes indgå bilaterale aftaler, hvorved de inden for rammerne af deres gensidige forbindelser påtager sig at overholde de obligatoriske bestemmelser i disse Internal Regulations såvel som de heri fastsatte valgfri bestemmelser.

16.2 Sådanne aftaler skal underskrives i tre eksemplarer af de kontraherende bureauer, som hver skal beholde et eksemplar. Det tredje eksemplar skal sendes til Council of Bureaux, som efter at have konsulteret de involverede parter skal informere dem om datoen for aftalens ikrafttrædelse.

16.3 Sådanne aftaler skal indeholde bestemmelser om:

16.3.1 en identifikation af de kontraherende bureauer, som beskriver bureauernes status som medlemmer af Council of Bureaux samt de lande, for hvilke bureauerne er kompetente.

16.3.2 at de kontraherende bureauer påtager sig at overholde de obligatoriske bestemmelser i disse Internal Regulations;

16.3.3 at de kontraherende bureauer påtager sig at overholde valgfri bestemmelser, som bureauerne har indgået gensidigt;

16.3.4 Gensidig myndighed givet af disse bureauer til, i deres eget navn og på vegne af deres medlemmer, at indgå forlig eller modtaget forkyndelse af udenretlige tilsigelser eller indenretlige stævninger, der forventes at udløse erstatningsudbetaling i forbindelse med uheld inden for rammerne og formålet med disse Internal Regulations.

16.3.5 aftalens ubegrænsede varighed, med forbehold for, at hvert af de kontraherende bureauer har ret til at opsige den med 12 måneders varsel, hvis dette meddeles til det andet bureau og Council of Bureaux samtidig.

16.3.6 automatisk opsigelse eller suspension af aftalen hvis et af de kontraherende bureauer ophører med at være medlem af Council of Bureaux eller får sit medlemskab suspenderet.

16.4 Et eksempel på denne aftale er vedlagt (bilag III).

Artikel 17 - Undtagelse

17.1 Ved fravigelse fra Artikel 16 skal bureauerne i medlemslandene af EØS-aftalen i overensstemmelse med Artikel 2 i Direktiv 2009/103/EF tilkendegive deres gensidige accept af disse Internal Regulations ved en multilateral aftale, hvis ikrafttrædelsesdato fastsættes af Europakommissionen i samarbejde med Council of Bureaux.

17.2 Bureauerne i lande, der ikke er medlem af EØS-samarbejdet, kan forpligte sig til denne multilaterale aftale ved at indordne sig under de betingelser, der er fastsat af den kompetente komité, der er anerkendt i Council of Bureaux' forfatning.

AFSNIT V - PROCEDURE TIL ÆNDRING AF INTERNAL REGULATIONS (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)

Artikel 18 - Procedure

18.1 Enhver ændring af Internal Regulations kan alene vedtages på generalforsamlingen i Council of Bureaux.

18.2 Ved fravigelse af ovenstående:

(a) alene den komité, som er anerkendt i Council of Bureaux' vedtægter, har kompetencen til at ændre bestemmelserne i Afsnit III. Disse bestemmelser er bindende for bureauer der, selvom de ikke er medlemmer af denne komité, har valgt at føje Afsnit III til deres aftalemæssige forbindelse med andre bureauer; og

(b) enhver ændring til Artikel 4.2 er alene underlagt EØS-landenes bureauers kompetence.

AFSNIT VI - LØSNING AF TVISTER MELLEM BUREAUER (OBLIGATORISKE BESTEMMELSER)

Artikel 19 - Løsning af tvister mellem bureauer

Enhver tvist, som Internal Regulations måtte give anledning til, skal løses ved mægling eller ved voldgift.

Reglerne for mægling og voldgift behandles i et separat regulativ, der er godkendt af generalforsamlingen i Council of Bureaux.

AFSNIT VII - IKRAFTTRÆDELSE (OBLIGATORISK BESTEMMELSE)

Artikel 20 - Ikrafttrædelse

20.1 Bestemmelserne i den gældende Internal Regulations træder i kraft d. 1. juli 2008. På denne dato vil den afløse den version af Internal Regulations, der blev vedtaget i Rethymno d. 30. maj 2002.

20.2 Ved fravigelse af Artikel 20.1 træder henholdsvis Artikel 11, Artikel 12.3 og Artikel 14 i kraft i forbindelse med uheld opstået fra d. 11. juni 2007 og frem.